

La garsa

David Aguadé Vidal

La garsa, de nom científic *Pica pica*.
Foto: David Aguadé Vidal.

La garsa, de nom científic *Pica pica*, és un moixó de la família dels còrvids com també ho són el gaig, les gralles o els corbs. Tots els ocells d'aquesta família es caracteritzen per tindre una complexió forta i robusta, generalment grans, molt llestos i amb un aprenentatge ràpid.

La garsa és un ocell que habita a pràcticament tot Europa i Àsia i algunes localitats del nord d'Àfrica. Aquest és el còrvid més comú de veure a Catalunya ja que durant els últims anys ha ampliat

moltíssim la seva expansió pel nostre territori. És fàcilment identificable ja que la major part del plomatge és de color negre, amb les potes, el bec i els ulls també d'aquest color. En canvi, les parts ventrals són de color blanc. Quan té les ales plegades, també s'observa una franja blanca a la base d'aquestes; d'altra banda, quan vola també s'observen totes les puntes de les plomes de l'ala de color blanc. Es caracteritza també per presentar un plomatge amb iridescències de

tonalitats blavoses i verdoses –depenent de com hi incideixi el sol– a les parts superiors de les ales i el cos. Presenta una característica cua llarga i acostuma a caminar fent salts.

A Catalunya, la garsa hi habita tot l'any, i ocupa pràcticament tot el territori però prefereix aquelles zones on la presència humana és important com ara els nuclis urbans i les zones de conreu, i és gairebé absent a les zones de muntanya. Els dos requeriments necessaris per a aquest ocell són espais oberts on poder alimentar-se i arbres per poder fer-hi el niu.

Els seus nius acostumen a ser molt grans i vistosos, preferiblement en arbres grans com ara plàtans o pollancre i construïts a gran alçada com a mètode de defensa. Quant a l'alimentació, aquests ocells mengen gairebé de tot, com ara cucs, insectes, animals petits i fins i tot carronya com per exemple animals morts atropellats a les carreteres. És per això que les garses prefereixen llocs humanitzats, perquè hi troben aliment fàcilment.

Un dels motius pels quals aquest ocell ha augmentat la seva població i ha ampliat la distribució pot ser la reducció de la pressió cinegètica com a pèrdua d'interès per ser objecte de caça. D'altra banda, aquesta espècie també s'ha vist reduïda en alguns punts del país com a conseqüència de l'abandonament rural en algunes zones de Catalunya. »